

ด่วนที่สุด

ที่ ศย ๐๑๖/๗๗๒๔

สำนักงานศาลยุติธรรม
ถนนรัชดาภิเษก เขตจตุจักร
กทม. ๑๐๙๐๐

๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

จัดเข้าวาระ..... 22 ก.พ. 2555

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๓ /ว(ล)๒๘๗๒ ลงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีขอให้สำนักงานศาลยุติธรรมพิจารณาเสนอความเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ตามที่กระทรวงพาณิชย์เสนอเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงานศาลยุติธรรมพิจารณาแล้วเห็นชอบด้วยกับหลักการของร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. แต่มีข้อสังเกตเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัตินี้ดังต่อไปนี้

๑. ร่างมาตรา ๒ กำหนดให้พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามร้อยหกสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป นั้น เห็นว่า การกำหนดวันใช้บังคับกฎหมายนั้นเพื่อให้หน่วยงานหรือเจ้าหน้าที่ซึ่งเป็นผู้ใช้อำนาจตามกฎหมายหรือผู้ต้องถูกบังคับตามกฎหมายจำเป็นต้องแก้ไขหรือมีเวลาในการเตรียมความพร้อมด้านต่างๆ เพื่อสามารถปฏิบัติการให้เป็นไปตามกฎหมาย แต่ร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวอาจไม่จำเป็นต้องใช้เวลาเตรียมการถึงสามร้อยหกสิบวัน ซึ่งเป็นการกำหนดระยะเวลาที่นานเกินสมควร

๒. ภายใต้พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ การลักลอบบันทึกภาพยนตร์ในโรงภาพยนตร์นับว่าเป็นการทำซ้ำวิธีหนึ่งอันอยู่ภายใต้ความคุ้มครองของมาตรา ๒๘ อยู่แล้ว การบัญญัติเพิ่มเติมความผิดสำหรับผู้บันทึกภาพยนตร์ในโรงภาพยนตร์จึงไม่มีความจำเป็น โดยหากพิจารณาตามร่างมาตรา ๔ ที่กำหนดเพิ่มความเป็นมาตรา ๒๘ วรรคสอง นั้น ทำให้แปลความได้ว่าการบันทึกภาพยนตร์ในโรงภาพยนตร์ ภายในระยะเวลาหนึ่งปีนับแต่วันที่มีการเผยแพร่ต่อสาธารณชนครั้งแรกในโรงภาพยนตร์ภายในประเทศ มิให้อยู่ภายใต้บังคับในส่วนที่ ๖ ข้อยกเว้นการละเมิดสิทธิ์เท่านั้น หากได้มีความหมายสื่อให้เห็นว่ามาตรา ๒๘ วรรคสอง เป็นการบัญญัติให้การลักลอบบันทึกภาพยนตร์ในโรงภาพยนตร์เป็นความผิดหรือเป็นอีกรูปแบบหนึ่งของการละเมิดลิขสิทธิ์แต่อย่างใดไม่ หรือกล่าวอีก

นัยหนึ่ง ...

นัยหนึ่งได้ว่ามิได้เป็นการกำหนดเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับความผิดสำหรับผู้ที่บ้านที่ภาพยนตร์
ในโรงภาพยนตร์โดยไม่ได้รับอนุญาต จึงไม่สอดคล้องกับหลักการข้อที่ ๒ แห่งร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์
(ฉบับที่ ...) พ.ศ.

๓. ร่างมาตรา ๖ กำหนดให้เพิ่มความเป็นมาตรา ๗๓/๑ ซึ่งกำหนดให้ผู้บังคับ
ชูเชิญ ชักจูง ส่งเสริม ยินยอม หรือใช้ให้บุคคลซึ่งมีอายุต่ำกว่า ๑๘ ปีบริบูรณ์ กระทำการอันมีลักษณะตาม
มาตรา ๒๘ วรรคสอง ต้องระวางโทษเป็นสองเท่าของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น
โดยกล่าวถึงการกระทำอันมีลักษณะตามร่างมาตรา ๒๘ วรรคสอง แต่ตามที่ได้กล่าวมาแล้วว่า
ร่างมาตรา ๒๘ วรรคสอง มิได้มีลักษณะเป็นการบัญญัติเพิ่มเติมความผิดสำหรับผู้ที่บ้านที่ภาพยนตร์ใน
โรงภาพยนตร์แต่อย่างใด ดังนั้นการอ้างถึงการกระทำอันมีลักษณะตามร่างมาตรา ๒๘ วรรคสอง จึงยังไม่มี
ความชัดเจน และด้วยผลของร่างมาตรา ๒๘ วรรคสอง หากเป็นการกระทำละเมิดลิขสิทธิ์ที่ได้กระทำลง
ในโรงภาพยนตร์เมื่อพ้นระยะเวลา ๑ ปี นับแต่วันที่มีการเผยแพร่ต่อสาธารณชนครั้งแรกในโรงภาพยนตร์
ภายในประเทศแล้ว ความรับผิดชอบของผู้บังคับ ชูเชิญ ชักจูง ส่งเสริม ยินยอม หรือใช้ให้บุคคลซึ่งมีอายุต่ำกว่า
๑๘ ปีบริบูรณ์ จะยังมีอยู่หรือไม่และจะเป็นเช่นไร

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นางสิริพร เจริญ)

รองเลขาธิการ รักษาราชการแทน
เลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรม

สำนักกฎหมายและวิชาการศาลยุติธรรม

กลุ่มพัฒนากฎหมาย

โทร ๐ ๒๕๑๒ ๘๔๗๑, ๐ ๒๕๑๓ ๘๓๗๓

โทรสาร ๐ ๒๕๑๒ ๘๔๗๑